

Jeg har saa kun tilbage at gøre en Bemærkning vedrørende Havundersøgelsskibet „Dana“'s midlertidige Stationering ved Esbjerg. Da Sagen forelaa her i Tinget, var den uklar, ikke tilstrækkeligt oplyst, og man enedes fra alle Sider om at udsætte Sagen til tredje Behandling. Dens Opklaring har ikke været let, Udtalelserne for og imod har været af meget forskellig Art; paa forskellige Tidspunkter har Medlemmerne staaet forskelligt. Det gælder ogsaa det socialdemokratiske Parti, som nu enstemmigt træder ind for at opretholde Forholdet. Paa visse Tidspunkter har Medlemmer indenfor dette Parti været tvivlende overfor, om man var nødt til at gøre dette, ligesom jeg har været tvivlende overfor, om det var muligt at gaa til Nedsættelse — hvad ogsaa det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse for et Øjeblik siden fremhævede. Sagen har altsaa været vanskeligt. Det er nævnt, hvori Vanskelighederne bestod, nemlig Esbjerg-Fiskernes Ængstelse ved den Redningstjeneste, som de i Fremtiden kunde vente. Det var paa et vist Tidspunkt ikke klart, om der overhovedet vilde blive fast stationeret en Redningsdamper ved Esbjerg. Dette Spørgsmaal er klareret ved Ministerens Skrivelse, som findes i Bilag Nr. 56, hvori han siger, at det er hans Hensigt at lade en af Redningsdamperne fra Thyborøn tage Station i Esbjerg. Der vil altsaa altid fast være et Skib dernede. Den næste Bekymring rejste sig ved de to Skibes Egnethed til Tjenesten, og der har med Hensyn til dette været fremsat saa mange Paastande, at det ikke er helt let at sige, hvad der er rigtigt. Det er fremhævet, at „Vestkysten“ vel er udmærket egnet til Tjenesten ved Thyborøn og det Arbejde, som kan forefalde der, men neppe vil være saa tjenlig til at arbejde nede ved Esbjerg. Vedrørende „Vesterhavet“ er der derimod, saa vidt jeg forstaar, ingen Tvivl om, at den er lige egnet til at være baade det ene og det andet Sted. Men overfor de meget usikre og modstridende Fremstillinger, som er fremkommet, forekommer det mig, at man maa lægge afgørende Vægt paa, hvad Fiskeridirektør Mortensen har skrevet i den Erklæring, der findes som Bilag under Nr. 56, saa meget mere, som Fiskeridirektørens tidligere Stilling, hans Kendskab til Vestkystforholdene og hans Arbejde med Damper- og Redningstjenesten jo giver hans Ord her en ganske særlig Vægt. Han maa ogsaa i ganske særlig Grad føle sit Ansvar her, og han har derfor sikkert ikke sagt mere, end hvad han i enhver Henseende staaar inde for. Den Maade, hvorpaa han

udtaler sig om disse to Skibe: at de kan gøre den Tjeneste, de skal anvendes til, er saa afgjort, at jeg derefter har ment, at naar der altid er et Skib placeret i Esbjerg og dette Skib efter Fiskeridirektørens Erklæring er vel egnet, kan man ikke forsvare at opretholde en Ordning, som Finansudvalget, da Ministeren for 4 Aar siden kom med den, var i høj Grad betænkelig ved at gaa med til. Jeg skal derfor anbefale at stemme for dette Ændringsforslag.

A. C. D. Petersen: Ved anden Behandling af Finansloven fremkom der under Behandlingen af § 13 stærke Indvendinger fra forskellige Sider mod Nedsættelsen af Bevillingerne til Forsøgsstationerne ved Hornum og Studsgaard. Saaavel Medlemmer af Regeringspartiet som Medlemmer af de to andre Partier havde væsentlige Indvendinger mod denne Nedsættelse. Naar jeg ikke trods min Interesse i denne Sag har gjort Indsigelse mod Nedlæggelsen af Aarslev Forsøgsstation, er det, fordi jeg af mine Partifæller i Finansudvalget havde faaet det Indtryk, at man fra Landbrugets Side havde anerkendt denne Nedsættelse, idet man anførte, at Statens Planteavl-udvalg netop havde henvist til, at man kunde nedlægge denne Forsøgsstation. Endskønt jeg er Medlem af Bestyrelsen for de samvirkende Landboforeninger i Fyns Stift, var det undgaaet min Opmærksomhed, at der fra denne Forening var rettet Henvendelse til Landbrugsministeriet om at bevare denne Forsøgsstation i Aarslev. Jeg fik senere Meddelelse om, at en saadan Henvendelse var sket, og bad mine Partifæller undersøge, om den havde været forelagt i Finansudvalget. Jeg forstod paa Svaret, at dette ikke var Tilfældet, og Sagen kom derfor for mig til at ligge ganske anderledes. Jeg havde stadig været klar over, hvilket Tab det vilde være for det danske Landbrug at undvære de Fingerpeg, disse vigtige Forsøg paa Aarslev vilde give i Fremtiden. Senere kom der paa ny Henvendelse fra de fynske Landbrugsorganisationer, ikke alene fra Landboforeningerne, men ogsaa fra Husmandsforeningerne, hvori man paapegede det uheldige i at nedlægge denne Forsøgsstation, som kun havde udført en Del af det Arbejde, man ønskede skulde udføres gennem disse Forsøgsstationer. Forsøgene var paabegyndt med en 6-aarig Forberedelsesperiode og derefter fortsat i to 8-aarige Perioder, og man mente, at disse Gødningsforsøg for at give den rette Vejledning skulde strække sig over mindst 3 Perioder.

Nu foreslaar Ministeren, at denne For-